

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, tingstedet Arnhem (Nederlandene) den 22. april 2016 — Jan Theodorus Arts mod Veevoederbedrijf Alpuro BV

(Sag C-227/16)

(2016/C 279/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, tingstedet Arnhem

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jan Theodorus Arts

Sagsøgt: Veevoederbedrijf Alpuro BV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er et sæt betingelser i en aftale mellem en kalveopdrætter og en integrationsvirksomhed, således som det er beskrevet i denne doms punkt 3.4 og 3.5, og hvoraf følger, at en engangsbetaling, der er tildelt kalveopdrætteren i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 ⁽¹⁾ af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, tilflyder integrationsvirksomheden i form af et fradrag i prisen på de opfedede kalve, gyldigt i betragtning af formålene med denne forordning, nemlig at give landbrugerne en rimelig levestandard ved hjælp af direkte indkomststøtte og at fremme den offentlige sundhed, dyresundhed, miljø og dyrevelfærd?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, har en national ret i betragtning af den foreliggende modstrid med formålene med forordning nr. 73/2009 kompetence til på grundlag af princippet *clausula rebus sic stantibus* at ændre aftalen således, at den ulempe, der opstår for integrationsvirksomheden som følge af ugyldigheden, helt eller delvist udlignes, blandt andet ved en nedsættelse af prisen på opfedede kalve?

⁽¹⁾ Forordning om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT 2009 L 30, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Hamburg (Tyskland) den 25. april 2016 — Merck KGaA mod Merck & Co. Inc. m.fl.

(Sag C-231/16)

(2016/C 279/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Merck KGaA

Sagsøgt: Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme Corp og MSD Sharp & Dohme GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal udtrykket »der har samme genstand og hviler på samme retsgrundlag« i artikel 109, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker⁽¹⁾ fortolkes således, at det omfatter drift og anvendelse af en internetoptræden, der kan konsulteres i identisk form under samme domæne over hele verden, og dermed også i hele Den Europæiske Union, når krav vedrørende krænkelse er fremsat mellem de samme parter for retterne i forskellige medlemsstater, det ene på grundlag af et EF-varemærke og det andet på grundlag af et nationalt varemærke?
- 2) Skal udtrykket »der har samme genstand og hviler på samme retsgrundlag« i artikel 109, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker fortolkes således, at det omfatter drift og anvendelse af indhold, der kan konsulteres i identisk form over hele verden, og dermed også i hele Den Europæiske Union, på internettet under domænet »facebook.com« og/eller »youtube.com« og/eller »twitter.com«, hver især under samme brugernavn — med reference til det pågældende domæne »facebook.com« og/eller »youtube.com« og/eller »twitter.com« — når krav vedrørende krænkelse er fremsat mellem de samme parter for retterne i forskellige medlemsstater, det ene på grundlag af et EF-varemærke og det andet på grundlag af et nationalt varemærke?
- 3) Skal artikel 109, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker fortolkes således, at den »ret [i en medlemsstat], ved hvilken sagen er anlagt sidst« — i en sag om »krav vedrørende krænkelse« af et EF-varemærke som følge af en internetoptræden, der kan konsulteres i identisk form over hele verden, og dermed også i hele Den Europæiske Union, under samme domæne — og for hvilken ret der i henhold til artikel 97, stk. 2, og artikel 98, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker, er fremsat krav vedrørende krænkelse, der er begået, eller som der er risiko for i en af medlemsstaterne, i henhold til artikel 109, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker, for så vidt der foreligger dobbelt identitet, kun skal erklære sig inkompetent for så vidt angår området i en anden medlemsstat, når sagen er blevet anlagt ved en ret i denne medlemsstat først, og der ved sidstnævnte ret er fremsat påstand om, at der er sket en krænkelse af et nationalt varemærke, som er identisk med det EF-varemærke, der senere er blevet påberåbt for den »ret, ved hvilken sagen er anlagt sidst«, og som gælder for varer af samme art, og krænkelsen er sket som følge af drift og anvendelse af en internetoptræden, der kan konsulteres i identisk form under samme domæne over hele verden, og dermed også i hele Den Europæiske Union; eller skal den »ret, ved hvilken sagen er anlagt sidst« i dette tilfælde, for så vidt der foreligger dobbelt identitet, erklære sig inkompetent med hensyn til samtlige de krav vedrørende krænkelse, der er begået, eller der er risiko for i en af medlemsstaterne, som er fremsat for retten i henhold til artikel 97, stk. 2, og artikel 98, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker, og dermed er fremsat for så vidt angår hele Den Europæiske Unions område?
- 4) Skal artikel 109, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker fortolkes således, at den »ret [i en medlemsstat], ved hvilken sagen er anlagt sidst« — i en sag om »krav vedrørende krænkelse« af et EF-varemærke som følge af drift og anvendelse af indhold, der kan konsulteres i identisk form over hele verden, og dermed også i hele EU, på internettet under domænet »facebook.com« og/eller »youtube.com« og/eller »twitter.com«, hver især under samme brugernavn — med reference til det pågældende domæne »facebook.com« og/eller »youtube.com« og/eller »twitter.com« — og for hvilken ret der i henhold til artikel 97, stk. 2, og artikel 98, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker, er fremsat krav vedrørende krænkelse, der er begået, eller som der er risiko for i en af medlemsstaterne, i henhold til artikel 109, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker, for så vidt der foreligger dobbelt identitet, kun skal erklære sig inkompetent for så vidt angår området i en anden medlemsstat, når sagen først er blevet anlagt ved en ret i denne medlemsstat, og der ved sidstnævnte ret er fremsat påstand om, at der er sket en krænkelse af et nationalt varemærke, som er identisk med det EF-varemærke, der senere er blevet påberåbt for den »ret, ved hvilken sagen er anlagt sidst«, og som gælder for varer af samme art, og krænkelsen er sket som følge af drift og anvendelse af indhold, der kan konsulteres i identisk form over hele verden, og dermed også i hele Den Europæiske Union, på internettet under domænet »facebook.com« og/eller »youtube.com« og/eller »twitter.com«, hver især under samme brugernavn — med reference til det pågældende domæne »facebook.com« og/eller »youtube.com« og/eller »twitter.com«; eller skal den »ret, ved hvilken sagen er anlagt sidst« i dette tilfælde, for så vidt der foreligger dobbelt identitet, erklære sig inkompetent med hensyn til samtlige de krav vedrørende krænkelse, der er begået, eller der er risiko for i en af medlemsstaterne, som er fremsat for retten i henhold til artikel 97, stk. 2, og artikel 98, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker, og dermed er fremsat for så vidt angår hele Den Europæiske Unions område?

- 5) Skal artikel 109, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker fortolkes således, at det forhold, at en sag om krav vedrørende krænkelse af et EF-varemærke, der har verseret for den »ret, ved hvilken sagen er anlagt sidst«, i hvilken det er blevet gjort gældende, at der er sket en krænkelse af et EF-varemærke som følge af en internetoptræden, der kan konsulteres i identisk form over hele verden, og dermed også i hele Den Europæiske Union, under samme domæne, og for hvilken ret der i første omgang i henhold til artikel 97, stk. 2, og artikel 98, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker, var fremsat krav vedrørende krænkelse, der er begået, eller der er risiko for i en af medlemsstaterne, ophæves for så vidt angår området i den anden medlemsstat, i hvilken sagen er anlagt »først« for en ret med påstand om, at der er sket en krænkelse af et nationalt varemærke, som er identisk med det EF-varemærke, der senere er blevet påberåbt for den »ret, ved hvilken sagen er anlagt sidst«, og som gælder for varer af samme art, og krænkelsen er sket som følge af drift og anvendelse af en internetoptræden, der kan konsulteres i identisk form under samme domæne over hele verden, og dermed også i hele Den Europæiske Union, medfører, at den »ret, ved hvilken sagen er anlagt sidst« ikke kan erklære sig inkompetent i henhold til artikel 109, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker, for så vidt der foreligger dobbelt identitet?
- 6) Skal artikel 109, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker fortolkes således, at det forhold, at en sag om krav vedrørende krænkelse af et EF-varemærke, der har verseret for den »ret, ved hvilken sagen er anlagt sidst«, under hvilken det er blevet gjort gældende, at der er sket en krænkelse af et EF-varemærke som følge af drift og anvendelse af indhold, der kan konsulteres i identisk form over hele verden, og dermed også i hele Den Europæiske Union, på internettet under domænet »facebook.com« og/eller »youtube.com« og/eller »twitter.com«, hver især under samme brugernavn — med reference til det pågældende domæne »facebook.com« og/eller »youtube.com« og/eller »twitter.com« — og for hvilken ret der i første omgang i henhold til artikel 97, stk. 2, og artikel 98, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker, var fremsat krav vedrørende krænkelse, der er begået, eller der er risiko for i en af medlemsstaterne, ophæves for så vidt angår området i den anden medlemsstat, i hvilken sagen er anlagt »først« for en ret med påstand om, at der er sket en krænkelse af et nationalt varemærke, som er identisk med det EF-varemærke, der senere er blevet påberåbt for den »ret, ved hvilken sagen er anlagt sidst«, og som gælder for varer af samme art, og krænkelsen er sket som følge af drift og anvendelse af indhold, der kan konsulteres i identisk form over hele verden, og dermed også i hele Den Europæiske Union, på internettet under domænet »facebook.com« og/eller »youtube.com« og/eller »twitter.com«, hver især under samme brugernavn — med reference til det pågældende domæne »facebook.com« og/eller »youtube.com« og/eller »twitter.com« — medfører, at den »ret, ved hvilken sagen er anlagt sidst« ikke kan erklære sig inkompetent i henhold til artikel 109, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker, for så vidt der foreligger dobbelt identitet?
- 7) Skal artikel 109, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker fortolkes således, at formuleringen »såfremt de pågældende varemærker er identiske og gælder for varer eller tjenesteydelser af samme art« betyder, at såfremt varemærker er identiske, er den »ret, ved hvilken sagen er anlagt sidst«, kun inkompetent i det omfang registreringen af EF-varemærket og det nationale varemærke omfatter de samme varer og/eller tjenesteydelser, eller er den »ret, ved hvilken sagen er anlagt sidst« fuldt ud inkompetent, også selv om det EF-varemærke, der påberåbes for denne ret, endvidere gælder for andre varer og/eller tjenesteydelser — der ikke er beskyttet af det nationale varemærke — for hvis vedkommende der muligvis er foretaget handlinger, der er identiske med eller ligner de omtvistede?

⁽¹⁾ EUT L 78, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social nº 30 de Barcelona (Spanien) den 27. april 2016 — Antonio Miravittles Ciurana, Alberto Marina Lorente, Jorge Benito García og Juan Gregorio Benito García mod Contimark S.A. og Jordi Socías Gispert

(Sag C-243/16)

(2016/C 279/17)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social nº 30 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Antonio Miravittles Ciurana, Alberto Marina Lorente, Jorge Benito García og Juan Gregorio Benito García